

Pláštík svatého Martina

příloha nejen pro děti

Pláštík je příloha tvořená dětmi (a dospělými) pro děti (i dospělé). I vy se můžete podílet na obsahu příštího čísla. Proto pokud máte nějaké náměty, nápady nebo příspěvky nebojte se a posílejte je na mail: **plastiksvmartina@gmail.com**

Na tomto čísle se podíleli: Magda Bláhová, Jan Forbelský, Tomášek Grim, Marcela Jirušová, Klárka a Tom Jirušovi, Nikča Havlenová, Maruška Prudká, Anička Prudká, Darka a Radek Pulcovi

VŠEM MOC DĚKUJEME.

Poděkování

Milí čtenáři Pláštíku. Náš časopis se z části skládá právě z vašich příspěvků. Je to možnost podělit se s ostatními o své zážitky a zprostředkovat je těm, kteří se akce neúčastnili. I takovým způsobem můžeme dotvářet a upevňovat naše farní společenství. Moc proto děkuji všem, kteří přispívali, přispívají nebo budou přispívat.

Tradice zvaná Noc kostelů

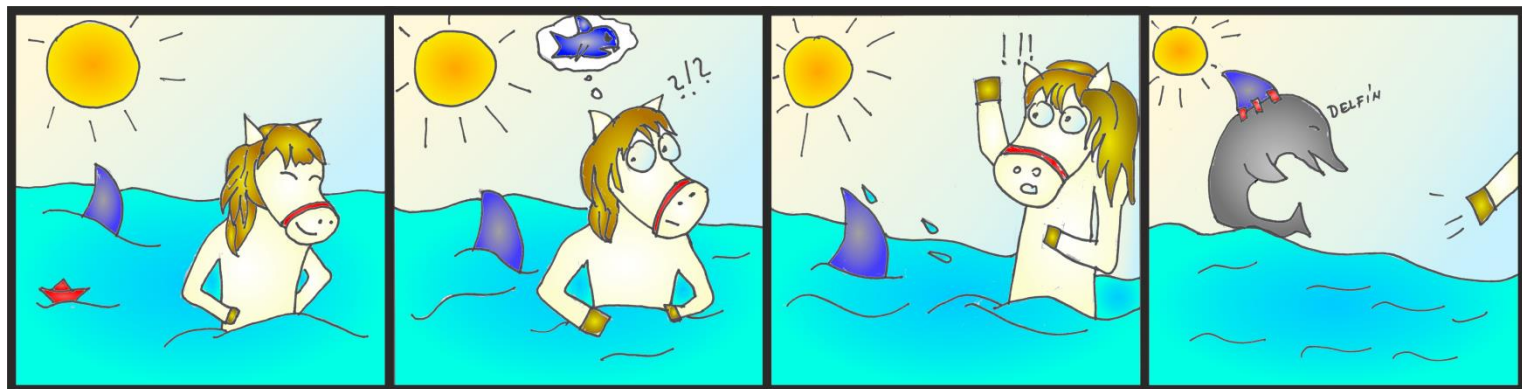
Na počátku nápadu stála docela obyčejná příhoda. V roce 2004 nechal kostelník jednoho vídeňského kostela během večerního úklidu otevřené dveře a všiml si, že večerní atmosféra láká náhodné kolemjdoucí nahlédnout dovnitř. O rok později proběhla ve Vídni první oficiální Noc kostelů a během dalších čtyř let se akce rozšířila po celém Rakousku.

V roce 2009 se Noc kostelů poprvé konala v České republice. Účastnilo se jí 25 kostelů v brněnské a 9 kostelů v plzeňské diecézi, účast se blížila ke 100 000 návštěvníků. V roce 2010 se již otevřely kostely a modlitebny v celé České republice, v roce 2011 poprvé také na Slovensku a od roku 2012 se Noc kostelů koná v Estonsku. V roce 2016 proběhla první Noc kostelů ve Švýcarsku.

Dnes se v České republice do Noci kostelů každoročně zapojuje až 1 400 kostelů a modliteben, které kromě otevřených dveří nabízejí více než 6 000 doprovodných programů. Zájem bývá pravidelně velký a každoročně se pohybuje kolem 450 000 návštěvnických vstupů.

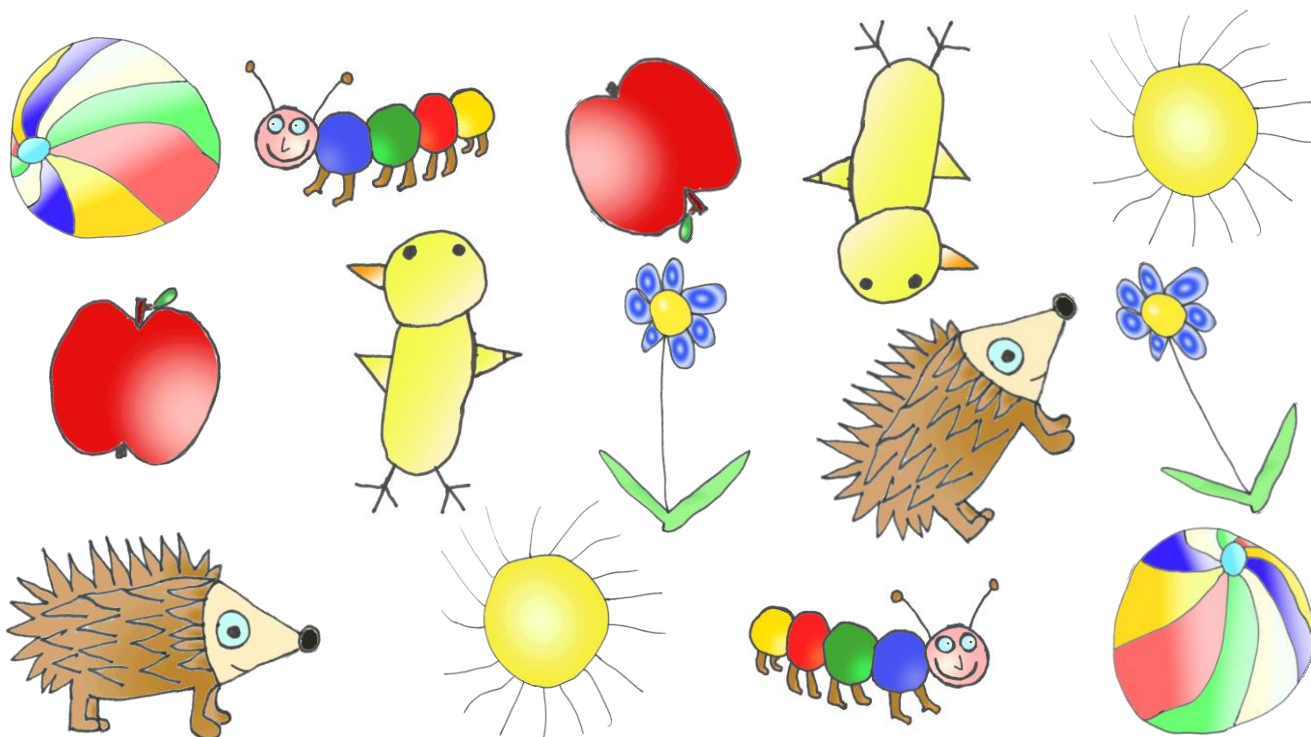

Koník svatého Martina u moře

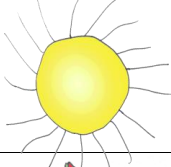
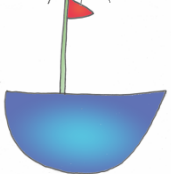

(MaP)

Najdi stejné dvojice a zakroužkuj je stejnou barvou

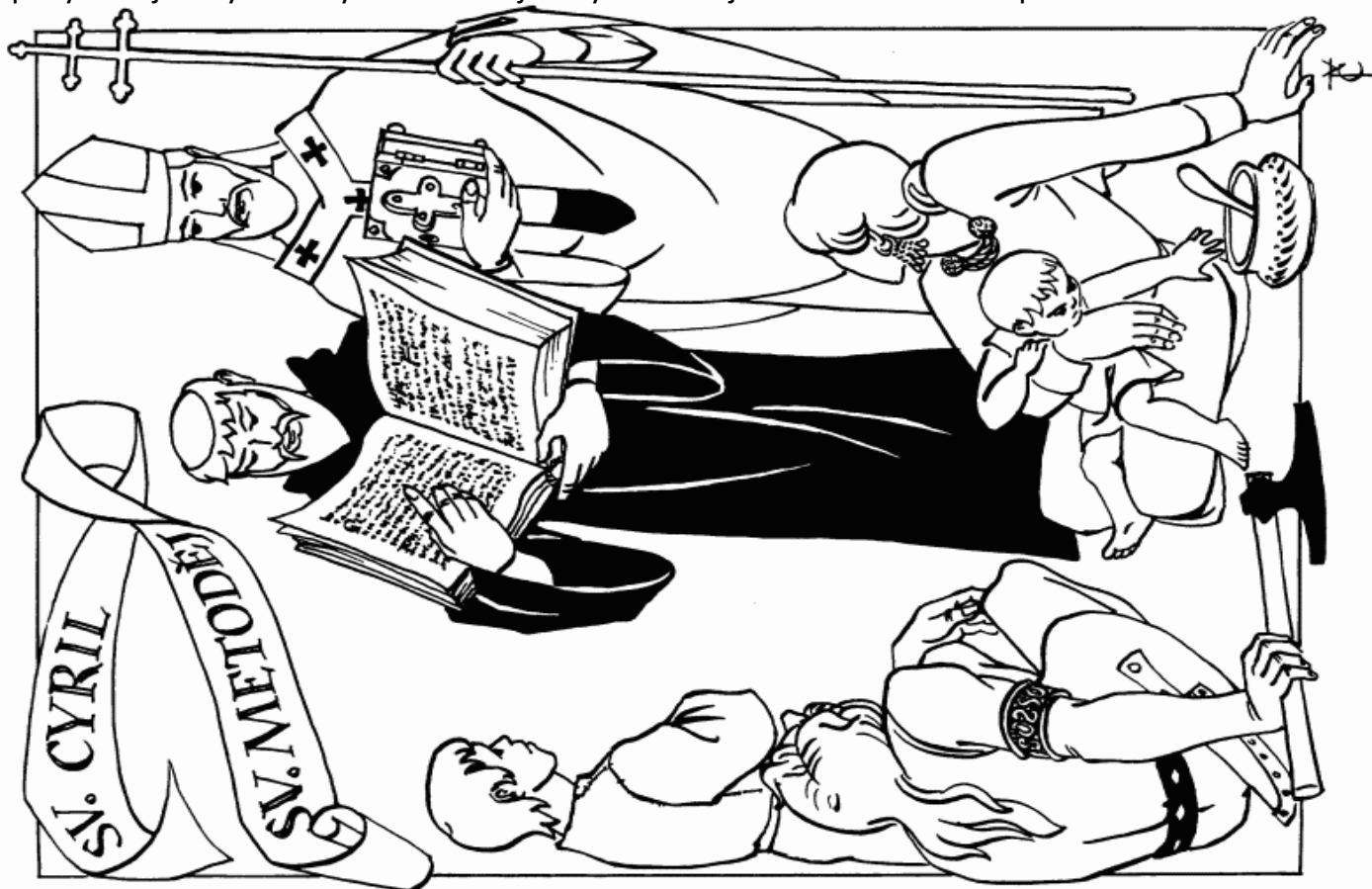
Na každém řádku domaluj jednotlivé obrázky do správného počtu.

2	
3	
4	
5	

Soutěž: Co víte a nevíte o sv. Cyrilu a Metoději

Pro předškolní děti

Poradte se s rodiči a poznejte, kdo je sv. Cyril a který sv. Metoděj. S rodiči si o obou bratřech povykládejte. Vybarvený obrázek se jmény odevzdejte do sakristie nebo pošlete na mail Pláštíku.

Zdroj obrázků: <http://deti.vira.cz/files/importovano/cyril-metodej.gif>

a	Ɑ	ě	Ɑ	k	Ɑ	r	b	y	Ɑ
b	Ɑ	f	Ɑ	l	Ɑ	s	Ɑ	z	Ɑ
c	Ɑ	g,h	Ɑ	m	Ɑ	š	Ɑ	ž	Ɑ
č	Ɑ	ch	Ɑ	n	Ɑ	t	Ɑ		
d	Ɑ	i	Ɑ	o	Ɑ	u	Ɑ		
e	Ɑ	j	Ɑ	p	Ɑ	v	Ɑ		

ÚKOL 1

Podepište se v hlaholici do vyznačeného místa na další stránce

(na kraj se pro jistotu podepište i latinkou). ☺

ÚKOL 2

Pokuste se přepsat biblické citáty z hlaholice do současného písma. Zapište výsledek do prázdných řádků na další stránce.

Pro školní mládež

V tabulce vidíte abecedu, kterou vymyslel samotný sv. Cyril. Písmo se nazývá **hlaholice** a bylo vytvořeno pro zápis ve staroslověnině – prvním spisovném jazyce Slovanů. Do tohoto jazyka přeložili Cyril s Metodějem nejdříve evangelia a poté celé Písmo.

Tento překlad umožnil šíření křesťanství ve východní Evropě ve srozumitelném jazyce. Do dnešních dnů se tento překlad bohužel nedochoval.

Výsledek zašlete na adresu Pláštíku **plastiksvmartina@gmail.com**, nebo odevzdejte do sakristie do pátku **21. 6. 2019**.

Všichni úspěšní řešitelé budou odměněni při mši svaté **23. 6. 2019**.

Do tohoto rámečku запиšte své jméno hlaholicí. - ->

ቤ ዓ ቆ ቁ ዓ ሪ መ ዓ ሃ ለ ዓ ጌ ተ

ሪ ተ ሪ ጸ ዓ ግ ህ ዓ ጸ መ ተ ሆ ኔ ተ ሃ ቤ ተ
ጸ ጸ ጸ ሃ ዓ መ

ጠ ቤ ዓ ሪ ዓ ቤ ቆ ነ ሆ ተ ቶ ዓ መ ተ ግ
ሪ ዓ ጸ ሃ ዓ ለ ዓ ቤ ተ

ሆ ተ ቶ ዓ ሃ መ ዓ ለ ዓ ቤ ዓ ቆ ቁ ተ
ግ ዓ ጸ ኔ ቤ ህ ዓ

Postřehy a příspěvky

Vzpomínka na karneval

Tímto krásným obrázkem se s námi Tomášek Grim (5 let) podělil o své zážitky z karnevalu, který se konal před začátkem postní doby. Pokud byste si ho chtěli vychutnat v plné barvě, podívejte se na stránky farnosti.

Tomášku, veliké díky, obrázek se Ti povedl a my všichni se díky němu můžeme vrátit do karnevalového reje.

Farní hory 2019 (9. – 16. února)

Sobotního rána 9. února se to před farou pěkně hemžilo. Natěšení jsme všichni čekali na příjezd autobusu, který nás měl odvést na farní hory. Kolem 11. hodiny byl autobus už plný lyžařů a snowboardistů, těšících se do Pece pod Sněžkou.

Sněhu bylo v Krkonoších až, až... Ubytování jsme byli v chatě „Na Lučinách“ - na samém začátku sjezdovky „Mulda“, odkud byl krásný výhled na Sněžku. Hned druhý den ráno jsme vyrazili na sjezdovku, kde nás mladí šikovní instruktoři (Klárka, Víťa, Jirkové, Štěpán, Nelča a další) rozdělili do tří družstev, podle naší zdatnosti na svahu. Každý den jsme měli do skupinky jiného instruktora a všichni se maximálně snažili předat nám to nejlepší a zlepšit naši techniku lyžování či snowboardingu, což se taky velmi dařilo. Večery jsme trávili většinou ve společenské místnosti všichni pohromadě – hrály se hry, vyráběla zmrzlina, nebo jsme měli užitečné přednášky, předváděly se scénky a také se zpívalo, nebo jsme hráli i kulečnick. Třetí den jsme dokonce stavěli sněhové přístřešky. Středa se dost lišila od ostatních dnů, uskutečnil se velký závod ve slalomu, který vyhráli na lyžích Anička Šťávková a Vítek Babka a ve snowboardingu Majda Vrbková a Martin Flek. Poslední den jsme si užili tradiční karneval na sjezdovce. Počasí bylo téměř celý týden nádherné – svítící sluníčko a modrá obloha, co víc si přát! Na konci kurzu byl na každém z nás vidět velký pokrok! A všechen čas jsme trávili v kruhu našich kamarádů, se sehranou partou ve veselé atmosféře. Snad nikomu se nechtělo po náročném, ale krásném týdnu zpátky domů... :-) (MaB)

Postní duchovní obnova

O víkendu 8.- 9. března se farníci mohli sejít na již tradiční Postní duchovní obnově naší farnosti, kterou letos vedl Otec Tomáš Žižkovský, kaplan na Mamre (Diecézní centrum života mládeže v Osové Bítýšce). Již v pátek proběhly první přednášky pro mládež. Nejprve v rámci náboženství pro 2. stupeň s Otcem Tomášem a po dětské mši svaté i beseda pro mládež společně s Otcem Metodějem ze Křtin, která se konala v kostele a byla zakončena společnou adorací mládeže.

Nadcházející sobotní dopolední program v Katolickém domě byl určen dospělým farníkům. Otec Žižkovský si za téma zvolil citát z Janova Evangelia: „On musí růst, já se menšit“. Ve svém zamyšlení prochází životem Jana Křtitele, jehož hlavním úkolem bylo nejprve ukázat na Ježíše,

připravil samotnému Pánu cestu a s velkou pokorou tento svůj úkol plní. Pohled na svou roli Jan uzavírá právě zmiňovaným citátem: „On musí růst, já se menšit“.

Během přednášky pro dospělé byl připraven program i pro děti. Školáci se sešli na Lotosu ke společným hrám a modlitbám. Od 10 hodin se na faře sešly také předškolní děti.

Po skončení přednášek se účastníci obnovy společně sešli v kostele ke mši svaté, po níž se s obnovenou pokorou, posílení krásnými myšlenkami, společnými modlitbami a silou farního společenství, rozešli domů. (MaJ)

Dětské dopoledne na faře

Dnešní dopoledne jsme začali na Lotosu, kde jsme si zatančili „Just dance“. Potom, abychom se vydýchali, jsme se podívali na krátký film o Ježíši – Padající talíře. Pak jsme si vyrobili křížek ze dvou klacíků, které jsme svázali provázkem. Na papírek jsme napsali své předsevzetí na velikonoce a přivázali jej na křížek. Potom jsme šli ven a hráli vybíjenou. Na závěr jsme se přemístili do kostela na mši a poté se rozešli domů. Moc děkujeme Vendě a všem, co jí pomáhali. (K+TJi)

Výlet do Prahy (3. – 4. května)

S mládeží blanenského děkanátu jsem vyrazila, pod vedením Vendy Zachovalové a Otce Metoděje, na výlet do Prahy. V Praze jsme se ubytovali na faře u kostela sv. Ignáce. Během pouhých dvou dnů jsme navštívili Strahovský klášter a jeho obrovskou knihovnu, katedrálu sv. Víta. Redakci Katolického týdeníku, kde jsme viděli, jak vznikají jejich noviny, Katolickou teologickou fakultu, kde jsme absolvovali juniorskou teologickou přednášku, nemocnici sv. Karla Boromejského a jeho řádové sestry, Arcibiskupský palác, klášter dominikánek, nakladatelství Paulínky, kde jsme dostali na památku Evangelium do kapsy, klášter františkánů a spoustu dalšího. Líbilo se mi poznat Prahu po její duchovní stránce. Na výletě panovala hezká a zábavná atmosféra, jen škoda, že výlet nebyl delší.

Nakonec bych chtěla moc poděkovat všem, kteří pro nás nachystali program na celé 2 dny a všem, kteří se nám věnovali. (NiH)

Rozhovor. O skautingu, focení a...

*Dnes si s námi bude povídat pan **Jan Forbelský**. Kdybyste nevěděli, kdo to je, tak to je ten pán, který se objeví u každé větší akce s foťákem v ruce. Kromě toho je dlouholetým vedoucím 9. skautského oddílu CESTA Blansko.*

Tak popořádku. Prozradte nám, kdy a jak jste se dostal ke skautingu.

Jako malý kluk jsem v roce 1968 zažil obnovení činnosti skautské organizace a byl jsem členem 2. skautského oddílu v Jičíně, který vedla jedna hodná katechetka a tak jeho činnost byla úzce spojená s křesťanstvím. S tímto oddílem jsem prožil krásné dva tábory než byla činnost skautů v ČR opět zakázána.

Co Vás na skautu a na skautech nejvíce oslovuje?

Podobnost základních principů s desaterem. I skautský zákon má 10 bodů a je velmi podobný tomu, co již Mojžíš dostal od Boha na hoře Sinaj. Navíc třeba jako skauti máme být veselé mysli. A taky je mi velmi blízký princip družinového systému, kde odrostlejší členové oddílu ve věku skautů a skautek se věnují družinkách vlčat a světlušek. Tak předáváme nezištně to, co jsme dostali, dále.

Se skautem je spojeno pořádání mnoha akcí, teď před létem je to například tábor. Jeho organizace musí být velmi náročná. Lze stručně přiblížit, jak plánování tábora probíhá. Kdo vybírá téma, místo, připravuje vše potřebné...

Tábor je vyvrcholením celoroční práce a zábavy ve družinkách a v rámci celotáborové hry mohou děti ukázat, co všechno umí. Tábor je založen na práci mnoha osob, které se vzájemně doplňují a vytváří tak prostředí pro krásně prožité chvíle. Téma tábora, což je hlavně celotáborová hra, je úkolem pro skupinku zkušených skautů. Vyberou téma a potom naplánují jednotlivé etapy jak denní, tak i noční. Z provozních rolí nelze pominout stravování, materiální zajištění, zdravotnické zabezpečení. Protože nemáme vlastní tábořiště, tak jezdíme do nájmu. Ne vždy se nám podaří najít volnou lokalitu v daný čas. Máme všechny pozice zajištěné z vlastních členů oddílu a fungujeme velmi efektivně, zajišťovat chod tábora nás baví, i když příprava je někdy náročná.

O kolik dětí se na táboře staráte?

Jako oddíl máme letos registrováno 106 osob. To jsou i dospělí členové oddílu. Na tábor jedou hlavně mladší kategorie: vlčata, světlušky, skauti a skautky. Počet táborníků je kolem 50 osob, z toho do 18 let je to kolem 40 dětí.

Jistě znáte, co se říká: „ta dnešní mládež“ „...to za našich mladých let...“. Jak to vidíte Vy s tou „dnešní mládeží“?

Občas to i mě přijde na mysl, ale když si vzpomenu, jak jsem se choval v jejich věku, asi to není nijak zásadně odlišné. Je pravdou, že za našeho mládí jsme více „lítali“ venku mezi ostatními dětmi.

Tolik nás nesvazovala mobilní technika, ale byli jsme i jako skauti více v přírodě, proto ji chápeme osobněji než dnešní děti. Měli každou druhou sobotu oddílovou výpravu a prožívali jsme hry v přírodě. Takže mládež je spíše stejná, jen ta současná má více lákadel.

A teď k tomu focení. Jak jste přišel k této své „funkci“.

Fotografovat jsem začal již na základní škole, když mi tatínek občas půjčoval svoji “Exu”. To byl aparát na klasický kinofilm. Od střední školy jsem se naučil i vyvolávat fotografie doma. No a v Blansku jsem začínal fotografovat v kostele, kde mým vzorem nenápadnosti byl pan kostelník a výborný fotograf pan Meluzín. Hodně zkušeností jsem získal také od profesionálního fotografa pana Bláhy. Nyní v éře digitálních fotografií rád upravuji fotky na počítači. Podílím se na větších akcích farnosti jako je 1. sv. přijímání, biřmování, hody, atd.

My v kostelních lavicích vnímáme jen tu část, kdy projdete s foťákem a zachytíte důležité momenty. Ale to jistě není celá práce.

S fotografováním též souvisí rychlé vystavení fotografií pro objednávání, následné vyhotovení, roztřídění a jejich předání. Ale na to už mám svůj postup, a tak je to jen otázka času. Jsem rád, pokud se mi podaří vytipovat fotografie tak, aby si každou alespoň jeden člověk objednal².

Prozradte nám, čeho všeho se ve farnosti ještě aktivně účastníte?

Snažím se pomáhat tam, kde je potřeba a kde mohu být něčím nápomocen: od fotografování, grafických prací a tisků, zapojení skautů do činnosti farnosti až po službu u oltáře jako akolyta. Ale jsem rád, že je nás více, kteří pomáhají otci Jiřímu vytvářet ve farnosti ovzduší velké zdravé rodiny.

To není málo. Jak všechny tyto aktivity dokážete skloubit se svou prací a svým soukromým životem?

Dnes jsou již naši synové velcí a již nás nepotřebují. Ale když jsem začínal ministrovat, tak to bylo proto, abych je k tomu přivedl. Stejně tak to bylo při skautování, kdy se od tří let účastnili jak výprav a táborů. A samozřejmě to bylo možné díky velkému porozumění a trpělivosti mé manželky Marušky.

Je něco, co byste rád vzkázal našim (malým i velkým) čtenářům.

Jako kluk jsem chodil ministrovat ve své rodné farnosti a byli jsme tam maximálně 4 a v kostele nám v zimě zamrzala voda v kropenkách. Proto si vážím bohatého života naší farnosti, množství nabízených aktivit jak pro děti, mládež, manželská společenství i seniory. Vážme si nabízených možností a snažme se aktivně na nich podílet.

Pane Forbelský, děkujeme, že jste se s námi podělil o své zkušenosti, názory a zážitky a přejeme Vám v každém Vašem konání hodně sil a Božího požehnání.

Pohádkový příběh

Pohádka o housence a o její cestě od jara do podzimu 2. díl

Ten den, kdy naše housenka dosáhla dospělosti, bylo krásně. Už od rána svítilo sluníčko a rozechřívalo půdu housence pod nohama.

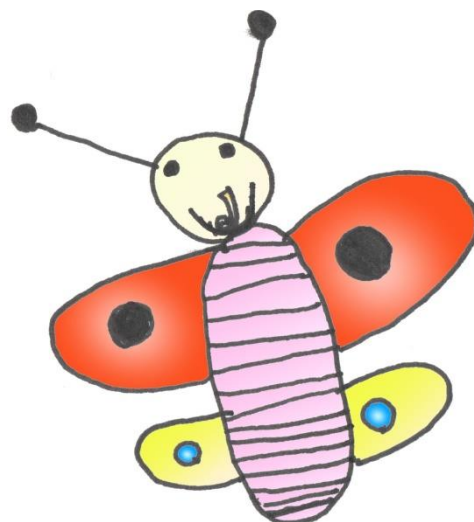
„Dnes bude výjimečný den. Mám tolik síly, že bych mohla přeběhnout celou louku tam i zpět.“ Řekla si housenka a dala se do běhu. Běžela, běžela, až byla úplně zadýchaná. Vše, co na cestě viděla bylo zajímavé a nové. Neměla hlad a ani ji nenapadlo nějaký lístek cestou uždibnout a ochutnat. Tak z toho nadšení byla rozrušená.

Ale za nějaký čas si začala dělat starosti. „Už jsem daleko od domova a vůbec nevím, jestli najdu cestu zpět. Docela jsem se tím během unavila. Co teď?“ Rozhlížela se kolem a všimla si, že sluníčko už brzy zapadne za obzor a nastane večer. „Přespím tady do druhého dne a pak se uvidí.“ Řekla si odvázně.

Protože byla na neznámém místě, začala si budovat zvláštní pelíšek, který ji měl uchránit před nebezpečím. Z ohnutého listu udělala postýlku, dokola ji opletla tenoučkými vláčenky a celá se do postýlky schovala. Vlákno bylo tenounké, zato však velmi pevné. Housenka to věděla a klidně usnula. Jak spala, do rána se proměnila v kuklu. Už nebyla housenkou, byla čerstvou, měkkou kuklou zavinutou v lístečku. Ležela nehybně několik dní a lísteček ovinutý vláčenky ji pěkně chránil.

Ale co se to najednou začalo dít? Kukla se pohnula, zavrtěla se, ohnula ze strany na stranu a praskla. Něco krásně barevného se začalo soukat ven. Kousíček po kousíčku vylézal z kukly motýl. Ještě kousek a už bude na světě. A je to. Hurá! Tělíčko má krásné, ale co ta křídla? Takové pomačkané hadříky motýla přece neunesou. Nebojte, unesou, jen musíme chvíli počkat. Motýl si vyleze na vyvýšené místo a pomačkané hadříky se nám před očima pomaličku promění v krásná široká křídla. Za pár chvil už jimi motýl zamává a rozletí se po louce.

A co naše housenka? Myslíte, že ji napadlo, že bude motýlem a bude přelétat z květu na květ? Zázraky se skutečně dějí. (Da+RaP)

Kaple, kapličky a křížky v Blansku a okolí

Kaplička ve Veselici

Ve Veselici bylo kapliček hned několik. První se nacházela v severní části obce poblíž cesty do Blanska. Podle informací z roku 1826 se jednalo o zděnou stavbu, možná s dřevěnou věžičkou.

Druhá kaplička byla zbudovaná kolem roku 1883. V roce 1948 proběhla její celková rekonstrukce a byla zasvěcena sv. Antonínovi. Veselice patřila od roku 1786 k petrovické farnosti, do té doby patřila k blanenské farnosti. Podobu kapličky zachycuje pohlednice z roku 1910. Poslední mše

byla v kapličce konána v roce 1970 a pak se slavení mše dočkala po 34 letech, v roce 2004. V roce 2008 byla kaplička zbourána.

Poslední, třetí kaplička byla vybudována v roce 2007 na nové návsi v prostoru zrušeného Horního rybníka. Navrhla ji Ing. arch. Monika Sirná z Blanska, která mimo jiné projektovala i kapli nedaleké obci Šošůvka. Obnovou prošla i socha sv. Antonína z původní kapličky.

Zdroj: Burget Rostislav st., Novotný Miloslav st., Sakrální stavby ve Vavřinci a okolí, 2012.

Co ještě můžeme navštívit ve Veselici

Rozhledna Podvrší

Rozhledna byla postavena v roce 2001 na kopci Podvrší v nadmořské výšce 590 m. Výška samotné rozhledny je 49,5 m. Při pěkném počasí poskytuje daleké rozhledy.

Informační centrum

je umístěné od června roku 2015 ve Veselici v prostorách budovy vzniklé přestavbou bývalého kulturního domu. O prázdninách má otevřeno denně od 10 do 18. Jeho součástí je i **Muzeum včelařství** zaměřené na historii včelařství nejen v naší oblasti. V muzeu se nejen poučíte o včelách, včelařském řemesle a medu, ale můžete zde zakoupit medové výrobky nebo suvenýry ze včelího vosku.